

Ad. No 1113, č. 1, š. 135

31. VIII. 1926

135

LETNICE

u gornjem desnom uglu

ZIPES

Jvanka Klemencic

Zadnje
Zofkino pramo! medicina

Ljubljana
Urredništvo Slovenca

30(?) aug. 126

Korčula 3. III. / VII. 1926

Draga Ivanka! - kot vidiš, ti zahvaljujem za list, ki mi je doprinela. Naj ti ne bo žal, prosim te.

Škoda sem stransko po postu, ker me je do smrti zgnanila. Vendarle sva se - kajti, če grem takoj - topolovsko sva mi pravočasno. Tako se je vse čudno zgodilo, da sem se njej odprstila. Niti nje svačaja tra mi v moji duši.

O Bogu! ko me videl na to, ki drug način. Kaj me razumeš. - Porečim, sem se in hrota zivela, ker je prvi tretini razmeram, sajem poplavo svoboda in da je odvečujem. J. Zabele, ki me si je dala, da ostaneš do smrti stonaj. - Gledala me je smehljaji, da me ne pravi do smrtim da tudi po moji smrti, če bi se zgodilo, ne bo zapustila otroke, nego jih čuvata. Obleta portumejs samostojne in se postem, ostala se ne umoj.

To mi je velika tolažba.

Poslala ti bo dve knjigi, mihi, o katerih nis govoreli, kaj ne videm in tudi bolje je kaj me. -

Darovala si mi 14 dni svojega življenja in kaj me, metraj, kje je bilo le vnaš, tudi ot moje strani.

Bog ti plačaj.

Če vsem sva dobra - a ker bo financijalno, to nam Bog.

Ni norim nič. Če mihi, pa mi, veriti me bo. V primum, tuda lepo dajti.

In se to, ki bi bila stufila kaj mi je, nitoli ne bi bila izročila. Trže malice. Nitoli, to vsem! - Zdravniki so mi rekli, da v spustim nima bavilur, - ima ih pač ali me tolaži, da bi se bolj levostrukturali v vsakeem objemalen. -

Zbogom Ivanka!

Tvoja stara
ziflog

Priloga bo čes, ko ti bom morda, mogla napisati lekturo vlagi.